ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΤΟΣ ΣΤ' 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928 ΑΡΙΘ. 12

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Ἐν ἀποσπάσματι ἐκ τοῦ ἀνεκδότου Β' τόμου τῆς πρὸ ἐτῶν φιλοπονηθείσης ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναφερομένῳ εἰς τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Γερμανὸν Καλλιγᾶν δημοσιευθέντι δ' ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἀναπλάσεως», παρατίθενται σπουδαιόταται γνῶμαι τῶν πρὸ τριακονταετίας πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν Ἐπισκόπων. Αἱ γνῶμαι αὗται διετυπώθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ἐξ ἀφορμῆς ἐνεργειῶν τινων τῆς Κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Γερμανοῦ Καλλιγᾶ ὡς Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Αἱ γνῶμαι αὗται τῶν ἑλλήνων πολιτικῶν εἶναι ἄξιαι προσοχῆς, ὅθεν παραθέτομεν αὐτὰς ἐνταῦθα.

Τῷ 1889 ἐχήρευσεν ὁ Ἀρχιερατικὸς Θρόνος Ἀθηνῶν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Μητροπολίτου Προκοπίου Γεωργιάδου.

Ἅμα τῷ θανάτῳ τούτου ἡ Κυβέρνησις προσεκάλεσεν ὡς πέμπτον μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν Ἐπίσκοπον Νάξου καὶ Πάρου Γρηγόριον ἀλλὰ παρουσιάσθησαν δυσχέρειαι περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Μητροπολίτου, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐζήτει νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ὑποψήφιον αὐτῆς Κεφαλληνίας Γερμανόν. Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κατ' ἀρχὴν ἦτο σύμφωνος ἡ πλειοψηφία τῆς Συνόδου, ἀλλ' ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου Μεθόδιος, μέλος ὢν τῆς Συνόδου, ἀπέφευγε νὰ προσέρχηται εἰς τὰς συνεδρίας αὐτῆς ἐκείνας, καθ' ἃς προὔκειτο νὰ γίνῃ πρότασις περὶ μεταθέσεως τοῦ Γερμανοῦ. Ὁ Β. Ἐπίτροπος ἵνα βεβαιώσῃ τὴν συστηματικῶς γινομένην κωλυσιεργείαν προσεκάλεσε τὴν Σύνοδον ἵνα προβῇ εἰς τὴν σχετικὴν πρότασιν πρὸς πλήρωσιν τῆς χηρευούσης Μητροπολιτικῆς ἕδρας, ἀλλὰ δριμύτατα ἐπεκρίθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ πρόσκλησις αὕτη ὡς παράνομος καὶ προσβλητικὴ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θελήσας νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν, ὅτι ἡ πρόσκλησις αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον δὲν ἦτο ἐπέμβασις, διὰ τῆς προσκλήσεως δὲν καταργεῖται τὸ δικαίωμα τῆς κατ' ἰδίαν πρωτοβουλίαν ἐνεργείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Οὐχ' ἧττον ὁ Θεόδωρος Δεληγιάννης ἔψεξε δριμέως τὴν Κυβέρνησιν, εἰπὼν πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἰδίαν πολιτείαν, ἥτις εἶναι ἐντελῶς κεχωρισμένη ἀπὸ τῆς πολιτειακῆς τῆς Ἑλλάδος πολιτείας, ἔχει ἰδίαν διοίκησιν, τὴν ὁποίαν καταρτίζει αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία διὰ μόνης τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Ἐπὶ ἀναρρήσεως Προέδρου τῆς Συνόδου γίνεται ὁ διορισμὸς κατὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.... Ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ ἐνετείλατο εἰς τὸν Β. Ἐπίτροπον νὰ καλέσῃ τὴν Σύνοδον ἵν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ τούτου πρότασιν· τοῦτο εἶναι ἀληθὴς ἐπέμβασις εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις μόνη αὐτὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας.... Ἡμεῖς ἔχομεν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ἀλλ' ἔχομεν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ταύτην δ' ἀποτελεῖ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ αὐθυπαρξία, ἡ κυριαρχικὴ αὐτοτέλεια τῆς Ἐκκλησίας, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδένα εἰμὴ μόνον εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν τοὺς θεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας». Οὕτω καθώριζεν ὁ Δεληγιάννης τὴν ἐλευθέραν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἐλευθέρᾳ Πολιτείᾳ, φρονῶν ὅτι τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τῶν διεπόντων τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν θεσμῶν, τὸ δὲ γεγονὸς ὅτι παρὰ τὴν ἀνεγνωρισμένην ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζετο αὕτη ἐν δουλικῇ θέσει ἐξήγει τοῦτο μὲν διὰ τῶν παρανόμων ἐπεμβάσεων τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, τοῦτο δὲ διὰ τῆς ἀδρανείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν καὶ τῆς ἐλλιποῦς γνώσεως αὐτῶν περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν αὐτοῖς ἀνατεθειμένων. Ἂν μέχρι τοῦδε, προσέθηκεν ὁ Δεληγιάννης, οἱ Ἱεράρχαι οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὰς διαφόρους συνοδικὰς περιόδους ἐφρόνουν ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρωθῶσιν οἱ χηρεύοντες θρόνοι τῶν Ἀρχιερέων καὶ δὲν τὸ ἔπραξαν, διότι ἐπερίμεναν νὰ λάβῃ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ προ-

καλέση αὕτη αὐτοὺς εἰς τοῦτο, «δὲν διστάζω νὰ εἴπω ὅτι οἱ Ἱεράρχαι ἔσφαλον, ἔχουσι δὲ ἀτελεστάτην γνῶσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν» 1).

Κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ζητήματος διεξαχθείσας συνεδρίας τῆς Βουλῆς καὶ ὁ Βουλευτὴς Γεροκωστόπουλος συνεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ προκαλέση τὴν Ἱερὰν Σύνοδον εἰς ἐκτέλεσιν καθήκοντος αὐτῇ ἀνήκοντος, ὁ δὲ Βουλευτὴς Δ. Πετρίδης ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦ β΄. ἄρθρου τοῦ Συντάγματος «κυροῦνται πᾶσαι αἱ ἀποστολικαὶ παραδόσεις, πάντα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐθέσπισαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ». Ὅθεν ἐφρόνει ὅτι ἡ παρέμβασις τῆς πολιτείας εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐξηφάνιζε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ καθίστα αὐτὴν δούλην τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, καὶ προσέθετεν, «ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα κέκτηται, ἀπέκτησε διὰ μακρῶν αἱματηρῶν θυσιῶν καὶ διὰ τῆς ἡρωϊκῆς αὐταπαρνήσεως τῶν λειτουργῶν αὐτῆς.... Ταῦτα τὰ ἐσωτερικὰ δικαιώματα τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων φρουρούμενα περιέλαβεν ὁ καταστατικὸς νόμος τῆς Συνόδου, ὅστις οὐδεμίαν ἐπιτρέπει παρέμβασιν τῆς Πολιτείας ἐν τῷ κύκλῳ τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ῥητῶς τοῦτο ἀπαγορεύει. Καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τούτῳ κεῖται ἡ ἐλευθερία τῆς Ἐκκλησίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀρχιερέων... Ἡ ἐκλογὴ Ἐπισκόπου περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων ἐκείνων κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Πολιτεία μετὰ τῆς Ἐκκλησίας συνεργάζεται ἀλλὰ περὶ τῶν ὁποίων ἀκριβεστάτας ἡ κειμένη νομοθεσία, τὸ καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χαράσσει γραμμάς, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐλευθέρα νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν πρωτόβουλον αὐτῆς ἔμπνευσιν, κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ ὁποίου τὸ β΄ ἄρθρον οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κύρωσις τῶν κανόνων τῶν Ἀποστολικῶν καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας». Εἰς ἐπαναληφθεῖσαν παρατήρησιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνησεως τοῦ νὰ παρακαλέση τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην δὲν ἀντιτάσσεται εἰς τὸ δικαίωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Πετρίδης ἀνέκραξεν, «ἔχω καθῆκον νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τοιαύτης γνώμης, οὐδαμοῦ στηριζομένης οὔτε εἰς νόμον τινὰ οὔτε εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διότι ἂν τοῦτο θεωρηθῇ ὡς ἔχον βάσιν καὶ κύρωσίν τινα ἀφαιροῦνται ἀναντιλέκτως τὰ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας δικαιώματα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐλευθέρα νὰ γνωμοδοτῇ. Ἡ δὲ Πολιτεία ἐλευθέρα νὰ κυρώσῃ ἢ μὴ τὴν γνωμοδότησιν ταύτην. Τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου σύμφωνον πρὸς τὴν ἀρχὴν «ἐλευθέρα Ἐκκλησίᾳ ἐν ἐλευθέρᾳ Πολιτείᾳ» [1].

Τοιαῦται διεξήγοντο ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς Μητροπολίτου, ὑψίστης σπουδαιότητος, διότι ἐξ αὐτῶν καταφαίνεται ὅτι θεωρητικῶς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρῶν ἀνεγνωρίζετο ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ κῦρος τῶν διεπόντων αὐτὴν κανόνων. Ζωηραὶ δὲ συζητήσεις διεξήγοντο καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων.

1) Πρακτικὰ συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς 3 καὶ 5 Μαρτίου 1889, σ. 8.

1. Αὐτόθι, σ. 6. 7. 22.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1928

Ἀριθ. πρωτ. 8086

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς καὶ Ληξιάρχους τοῦ Κράτους

Ἐγεννήθη τὸ ζήτημα περὶ τοῦ κύρους καὶ τοῦ ὑπαρκτοῦ τῶν γάμων, οἵτινες τελοῦνται κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν χιλιαστῶν καὶ ἱερολογοῦνται παρὰ πρεσβυτέρων τούτων, καθὼς καὶ τὸ δυνατὸν τῆς καταχωρήσεως ἐν τοῖς παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους τηρουμένοις ληξιαρχικοῖς βιβλίοις πράξεων, ἀντικείμενον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ βεβαίωσις τελέσεως τοιούτων γάμων.

Κατὰ τὸ ἰσχύον δίκαιον οἱ Χριστιανοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγονται οἱ χιλιασταί, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τελοῦντες ἐν νομίμῳ γαμικῇ σχέσει ἂν μὴ τελεσθῇ ἱερολογία. Τοῦτο ῥητῶς ἐπιτάσσεται καὶ ἐν ταῖς Νεαραῖς Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν τὰ ἔτη 893 καὶ 1095. Κατ' αὐτὰς «εἰμὴ ἱερολόγοις προβῇ οὔτε γάμος συνίσταται, οὔτε κωλύονται οἱ συναλλάσσοντες ἀπ' ἀλλήλων χωρίζεσθαι».

Ἡ ἐν τῷ γάμῳ ἱερολογία ἀπαιτεῖται νὰ τελῆται παρὰ λειτουργοῦ τῆς θρησκείας, τὸ δόγμα τῆς ὁποίας πρεσβεύουν οἱ εἰς γάμον συνερχόμενοι. Ἡ θρησκεία ὅμως αὕτη πρέπει νὰ ᾖ ἀνεγνωρισμένη ἢ γνωστή. Τοιαῦται θρησκεῖαι εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες ἀναγνωρίζονται παρὰ πάντων ὡς τοιαῦται, ἔχουν ὀργανώσεις γνωστὰς τοῖς πᾶσι καὶ περὶ τῶν ὁποίων πάντες γιγνώσκουσιν ἂν ὄντως ἔχωσιν ὄργανα ἐπίσημα πρὸς τέ-

λεσιν θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν εἰς ταῦτα ἀπονέμεται ἡ τοιαύτη ἐξουσία. Εἰς οὐδεμίαν ὅμως τῶν τοιούτων θρησκειῶν δύναται νὰ καταλεχθῇ ἡ δοξασία τῶν χιλιαστῶν, καθόσον οὐδεμία τῶν προαναφερομένων προϋποθέσεων συντρέχει πρὸς τοῦτο. Ἐξεναντίας μάλιστα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2266 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1928 ἐγγράφου της ἡ Ἱ-ρὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βεβαιοῖ ὅτι ἡ δοξασία τῶν χιλιαστῶν δὲν καταλέγεται μεταξὺ τῶν γνωστῶν θρησκειῶν, ὥστε νὰ προστατεύηται, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἡ λατρεία ταύτης, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται τὰ δι' αὐτὴν τελούμενα εἰς νόμους δημοσίας τάξεως. Κατ' ἀκολουθίαν ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ κατὰ τὴν δοξασίαν ταύτην καὶ παρὰ πρεσβυτέρου ἀνήκοντος εἰς αὐτὴν ἱερολογούμενοι γάμοι εἶναι ἀνύπαρκτοι καὶ δὲν δύνανται νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

Ὁ ληξίαρχος κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2430 τοῦ 1920 καταχωρεῖ ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις ληξιαρχικὰς πράξεις ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν βεβαίωσιν γεννήσεως, γάμου, ἢ θανάτου φυσικοῦ προσώπου.

Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸ πάσης καταχωρήσεως ἑκάστης τοιαύτης πράξεως νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν ταύτης, διότι δὲν δύναται νὰ καταχωρήσῃ πρᾶξιν περὶ θανάτου προσώπου διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου ἔχει ἰδίαν ἀντίληψιν ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι βεβαιοῦν τὸν ληξίαρχον περὶ τούτου ἓν ἢ πλείονα πρόσωπα. Καθ' ὅμοιον λόγον δὲν δύναται νὰ καταχωρήσῃ πρᾶξιν γάμου μὴ ἱερολογηθέντος κατὰ τὰ προεκτιθέμενα, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφεύγει νὰ βεβαιώσῃ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνυπάρκτου. Θὰ ἠδύναντο μάλιστα νὰ ζητηθῶσι καὶ εὐθῦναι παρὰ τοῦ ἀντιθέτως ἐνεργοῦντος ληξιάρχου.

Τούτων ἕνεκα συνιστῶμεν τὴν μὴ καταχώρησιν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις πράξεων περὶ τελέσεως γάμων ἱερολογηθέντων παρὰ τῶν ἐπαγγελλομένων ἑαυτοὺς ὡς πρεσβυτέρους τῶν χιλιαστῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Γ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου δέον νὰ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος αὐτοῦ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς οὕτως.

Ἀντὶ τοῦ δεκάτου καὶ τῶν περισσευμάτων τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸ Ταμεῖον νὰ δίδωται ἐτησίως ὡρισμένον ποσὸν ἐξ ἑκάστης Μονῆς. Ἤτοι νὰ ληφθῇ ὡς μέσος ὅρος ἐσόδων ἑκάστης Μονῆς τὰ ἔσοδα ἐπὶ τῶν Ἀπολογισμῶν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἀφίεται εἰς τὴν Μονὴν ἀναλόγως τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν μοναχῶν, δοκίμων, ὑπηρετῶν, ζώων κ. λ. π. διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευάς, ἀποσκευάς, καλλιέργειαν, δικαστικά, ἔκτακτα, κ. λ. π. τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ καταβάλληται εἰς τὸ Ταμεῖον εἰς δύο ἢ τρεῖς δόσεις. Ἡγουμενοσυμβούλιον μὴ καταβάλλον τὸ ὁρισθὲν ποσὸν ἐγκαίρως, καταδιώκεται ποινικῶς ἐπὶ κατακρατήσει δημοσίου χρήματος.—Κατὰ τριετίαν ὁ καταλογισμὸς οὗτος ἀναθεωρεῖται.

Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν, ἵνα βεβαιοῦται ὅτι τὸ ὁρισθὲν ποσόν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο πλέον ἔσοδον διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς. Ἓν τεῦχος Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ θὰ ὑποβάλληται καὶ εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

Ἐὰν διὰ τῆς ἐργασίας καὶ φροντίδος τῶν μοναχῶν προκύπτῃ ἔσοδον πλέον τοῦ ὁρισθέντος, τοῦτο διατίθεται εἴτε πρὸς συμπλήρωσιν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς, εἴτε μένει ὡς κεφάλαιον αὐτῆς.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐκποιήσεων καὶ ἐνοικιάσεων ἀκινήτων, μένουσιν ὡς ἔχουσι. Τὴν ἐκποίησιν κινητῶν, κτηνῶν, τυροῦ. ἐλαίου, σίτου κ. λ. π. κάτω τῶν χιλίων δραχ. ἐγκρίνει τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον καὶ ἄνευ δημοπρασίας, ἄνω τῶν χιλίων δραχ. διὰ δημοπρασίας.

Διὰ τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἑξῆς ὠφέλεια.

1) Τὸ Ταμεῖον θὰ εἰσπράττῃ ὡρισμένον ἔσοδον ἐτησίως (ἴσως πλέον τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος Μονῶν). 2) Οἱ μοναχοὶ δὲν θὰ δυσφοροῦσι πλέον ἐπὶ τὸ ὅτι, καὶ ἂν ἐργάζωνται, τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν προϊὸν θὰ περιέρχηται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, θὰ φροντίζωσιν ὅμως νὰ αὐξάνωσι τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν. 3) Θὰ αἰσθάνωνται ὅτι εἶναι κύριοι τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, καὶ θὰ ἐνδιαφέρωνται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῆς, θὰ ἀνακουφισθῶσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ἤδη ἐλέγχου, περιορίζοντος τὰ πρὸς συντήρησίν των κ. λ. π.

Ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἤδη λειτουργοῦν συγκεντρωτικὸν σύστημα ἐπέφερε τὴν χαλάρωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μοναχῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Μονῶν.

† Ὁ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΤΣΕΚΑΣ

Τρία ἑκατομμύρια θύματα ἐντὸς δέκα ἐτῶν.

῾Η Τσέκα ἑώρτασε τελευταίως τὴν δεκάτην ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως της. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐτονίσθη διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐπισήμων στατιστικῶν ἐπὶ τῆς ἀπαισίας δραστηριότητος τῆς παραδόξου ταύτης ἐπιτροπῆς. ᾿Εξάγεται ὅτι ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1917 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1921, ἡ ΤΣΕΚΑ ἐτυφέκισε 1.766. 118 πρόσωπα τῶν δύο φύλων, ἐξ αὐτῶν ἦσαν 6775 διδάσκαλοι, 8.800 ἰατροί, 355.250 διανοούμενοι (διὰ τούτων εἰς τὴν Ρωσσίαν ἐννοοῦσι ἐκείνους ὅσοι ἔχουσι ἐλευθέριόν τι ἐπάγγελμα), 1.243 ἱερεῖς, 260.000 στρατιῶται, 192350 ἐργάται καὶ 815.100 χωρικοί.

Οἱ σχετικοὶ ἀριθμοὶ διὰ τὴν περίοδον 1921—27 δὲν σημειοῦνται εἰς τὸ σοβιετικὸν δημοσίευμα. ᾿Αλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα Β Ν δύναταί τις νὰ ἐξαγάγη τὸν ὑπολογισμὸν ἀκολουθῶν τὰς πληροφορίας, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου ταύτης εἰς τὰς ρωσσικὰς ἐφημερίδας π. χ. κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1921 ἔχομεν 18. 451 ἐκτελέσεις θανατικάς· τὸ ἔτος 1922 38.000. τὸ 1923, ἔτος τοῦ μεγάλου ἀγροτικοῦ κινήματος, ἔδωκεν εἰς τοὺς δημίους τῆς ΤΣΕΚΑΣ 112.000 ἀνθρωπίνας ψυχάς. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἔλαβε χώραν ἡ ἐπανάστασις τῶν Γεωργιανῶν ἐπαρχιῶν, ἥτις κατεστάλη διὰ 80.000 θανατικῶν ἐκτελέσεων.

Τὸ ἔτος 1925 ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων κατῆλθεν εἰς 14.000 καὶ τὸ 1926 εἰς 3.000 διὰ νὰ ἀνέλθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 9.574, μεταξὺ τῶν τελευταίων εὑρίσκονται οἱ 180 ἀξιωματικοὶ οἱ κατηγορηθέντες ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κατασκοπίαν πρὸς ὄφελος τῆς ᾿Αγγλίας.

Εἰς αὐτὰς τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις τὰς τρόπον τινὰ ἐπισήμους, πρέπει νὰ προσθέση τις ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν προσώπων «ξεκαθαρισθέντων», συμφώνως πρὸς τὴν ἔκφρασιν τῆς ΤΣΕΚΑΣ, ἄνευ διαδικασίας θανατωθέντων

῾Οπότε φθάνει τις εἰς τὸν τρομακτικὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων!! Τρία ἑκατομμύρια θύματα— φόνοι τῆς ΤΣΕΚΑΣ ἐντὸς δεκαετοῦς δράσεως, χωρὶς νὰ ὁμιλήση τις διὰ τὸν ἀναρίθμητον στρατὸν τῶν ἄλλων θυμάτων ἐμμέσων ἢ ἀμέσων τοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστῶτος.

(᾿Εφημερὶς τῆς Γενεύης, 11 Φεβρ. 1928)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Τοῦ Φωτίου αἱ πλάναι».

῾Η τελευταία παπικὴ ᾿Εγκύκλιος δὲν ἦτο δυνατόν, φαίνεται, νὰ παρουσιάση ἐξαίρεσιν ἐν σχέσει πρὸς παρομοίας ᾿Εγκυκλίους, νὰ μὴ ὑβρίση, δηλονότι, τὴν μνήμην τοῦ ῾Αγιωτάτου Φωτίου. ῾Ομιλεῖ περὶ τῶν προγόνων ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων, οὕς «αἱ πλάναι τοῦ Φωτίου» ἐξέτρεψαν ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ ἔπεισαν νὰ μὴ ὑπακούωσιν εἰς τὸν τῆς Ρώμης ᾿Επίσκοπον «ὡς πρὸς ἀκρότατον τῶν ψυχῶν ποιμένα»! ᾿Αποτελεῖ λοιπὸν τοῦτο ἀλήθειαν, ἡ δὲ ἀπόκρουσις αὐτοῦ πλάνην! Τοιοῦτό τι ἰσχυρίζοντο πάντοτε ἐν τῇ ᾿Εκκλησίᾳ οἱ εἰς πλάνην ἢ εἰς σχίσμα περιπίπτοντες. ᾿Αλήθειαν ἐκήρυσσον τὴν πλάνην των καὶ ἀληθῆ ᾿Εκκλησίαν τὴν σχισματικήν. ῾Ο Φώτιος διετύπωσε κατὰ τῶν ὑπερφιάλων τοῦ ᾿Επισκόπου Ρώμης ἀξιώσεων, κατὰ τοῦ Filioque καὶ ἄλλων πλανῶν, ἀληθείας ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἑδραζομένας καὶ ἐκ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς παραδόσεως τῆς ᾿Εκκλησίας ἀπορρεούσας, δὲν εἶναι δ' εὐπρεπὲς νὰ ὑβρίζηται ἡ μνήμη τοῦ ῾Αγιωτάτου καὶ ὀρθοδοξοτάτου Πατριάρχου, ἣν τιμῶσιν ἑκατομμύρια πιστῶν τεκνων τῆς Μιᾶς, ῾Αγίας, Καθολικῆς καὶ ᾿Αποστολικῆς ᾿Εκκλησίας.

᾿Ιησουϊτικὴ ἀπρέπεια.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπό τινος χρόνου τῆς ἐνταθείσης οὐνιτικῆς κινήσεως προΐσταται ἐν Ρώμῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ Παπικοῦ ᾿Ανατολικοῦ ᾿Ινστιτούτου M. D' Herbigny προαχθεὶς ἐσχάτως εἰς ᾿Επίσκοπον ᾿Ιλίου in partibus infidelium. Γνώστης πλείστων γλωσσῶν ἐδείχθη ἀκάματος συγγραφεὺς διαφόρων συγγραμμάτων προαγόντων τὴν ἰδέαν τῆς οὐνίας, διευθύνει δὲ μακρόθεν τὰς ἐν Ρωσσίᾳ προσηλυτευτικὰς ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ Παπισμοῦ. Μετέβη ἐκεῖ καὶ αὐτοπροσώπως, διότι ἡ Ρώμη ἐπίστευσεν ὅτι ἠδύνατο νὰ κερδίση ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς τῆς Ρωσσικῆς ᾿Εκκλησίας καὶ νὰ ἐγκαταστήση τὸ πνευματικόν της κράτος ἐν αὐτῇ. Μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς ταῦτα ὁ ἀκούραστος ᾿Ιησουΐτης M. D' Herbigny ἀνέλαβε νὰ ἐπισκεφθῇ πάντα τὰ κέντρα τῆς ᾿Ορθοδόξου ᾿Εκκλησίας. ῏Ηλθε καὶ εἰς ᾿Αθήνας, διελθὼν δὲ τῆς ᾿Αρχιεπισκοπῆς ἀφῆκεν ἐπισκεπτήριον διότι ὁ Μακ. ᾿Αρχιεπίσκοπος ᾿Αθηνῶν ἀπουσιάζεν ἐξ ᾿Αθηνῶν. ῾Ο D' Herbigny ἐδημοσίευσεν ἤδη τὸν ἀπολογισμὸν τῆς περιοδείας του, ἥτις ἔφερεν «ἐπίσημον καὶ ἀνεπίσημον χαρακτῆρα», δηλαδὴ ὅπου ἤθελεν ὁ ᾿Ιησουΐτης ἐνεφανίζετο ὡς ἐπίσημος ἢ ἀνεπίσημος ἀντιπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ. ᾿Αλλ' ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς περιοδείας του ἀποδεικνύεται ὅτι αὕτη ἔφερε χαρακτῆρα κατασκοπείας εἰς βάρος τῶν

Ἑλλήνων. Ἐν Ἀθήναις ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τῶν προόδων τοῦ οὐνίτου Ἐπισκόπου Γεωργίου Χαλαβατζῆ, παρ' οὗ ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ νομίμου καὶ κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὅσα ἠδύνατο νὰ πληροφορηθῇ καὶ παρὰ τοῦ τυχόντος παλαιοημερολογίτου. Ὁ Πατριάρχης Κων)πόλεως πρὸς χαρὰν τοῦ M. D' Herbigny *μένει ἄνευ ποιμνίου, ἀλλ' ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας Μύρων ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν φιλικῇ προφανῶς καὶ ἀνυπόπτῳ συνεντεύξει του οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν ἢ νὰ ὑβρίζῃ μὲν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκδηλοῖ δὲ τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὰ λατινικὰ Πανεπιστήμια. Τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ἀπουσιάζοντα δὲν συνήντησεν ὁ ἰησουΐτης ἀλλὰ δὲν παρέλειψε νὰ κακολογήσῃ αὐτόν. Ἀφελῶς ἐδέχθη τὸν ἐκ Βατικανοῦ ἐπισκέπτην ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Γρηγόριος καὶ ἐπειδὴ ὡμίλησεν οὗτος περὶ τῆς ἀγαπώσης καρδίας τοῦ Ἰησοῦ, ὁ* D' Herbigny *παρουσιάζει αὐτὸν ἕτοιμον ν' ἀσπασθῇ τὸν πόδα τοῦ Πάπα Ρώμης. Ἀλλ' ὁ στόχος τοῦ κατασκόπου Ἰησουΐτου ὑπῆρξεν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, καθ' οὗ ἐπεσώρευσε συκοφαντίας καὶ εἰς τὸ στόμα τοῦ ὁποίου ἔθηκε ψεύδη, ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντα, μόνον καὶ μόνον διότι ὁ Ἀλεξανδρείας ἐξεδήλωσε συμπάθειαν πρὸς τὴν κίνησιν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἀγγλικανῶν μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ Ἰησουΐτης δεν διέψευσε τὰς ἀρχὰς τοῦ τάγματος, εἰς ὅ ἀνήκει. Οὐχ' ἧττον ἡ πρᾶξις του εἶναι ἀπρεπής.*

«Λειτουργίαι διὰ παίδας».

Πρόκειται περὶ μιᾶς πρωτοτυπίας ὀφειλομένης εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Κατενοήθη ἤδη παντοῦ ὅτι ἡ παιδικὴ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκην τοῦ ἰδίου αὐτῆς περιβάλλοντος ἵνα θερμανθῇ καὶ ἐκδηλωθῇ περισσότερον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδικῆς της γλώσσης ἵνα ἀντιληφθῇ καὶ συναισθανθῇ τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀληθείας. Ἡ ἐν τοῖς ναοῖς παράστασις τῶν μικρῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς θείας λατρείας, παρέχει μείζονα πνευματικὴν ὠφέλειαν ἐφ' ὅσον ἔχει τι τὸ ἰδιαίτερον διὰ τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατ' ἐπανάληψιν ἐπεκαλέσθη τὴν συνδρομὴν τῶν σχολείων εἰς τὴν καθιέρωσιν εἰδικῶν διὰ τοὺς μαθητὰς ἡμερῶν θείας λατρείας, εἶχε δε πάντοτε τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀτενίζῃ λάμποντας ἐκ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀθώους ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ διαβλέπῃ παλλούσας ἐξ ἱερᾶς συγκινήσεως τὰς ἁπαλάς των καρδίας. Ἀπο τινος κατεβλήθη εἰδικὴ τροσπάθεια συστηματοποιήσεως τοῦ πράγματος, γινομένου τοῦ πρώτου πειράματος ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἡ ἐγνωσμένη εὐσέβεια γονέων καὶ διδασκάλων ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπωφεληθῇ τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς χάριν τῶν νεαρωτέρων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τελουμένων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἐν αἷς καὶ εἰδικὴ καταβάλλεται προσπάθεια προσαρμογῆς τοῦ θείου κηρύγματος πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας τῆς παιδικῆς ψυχῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθε τὴν Ἑβδομάδα ταύτην εἰς τρεῖς τακτικὰς συνεδρίας διοικητικὰς καὶ δικαστικάς.

—Διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργείῳ πρότασις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας περὶ συγχωνεύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σωτῆρος, τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

—Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ Μοναχοῦ Ἡσαΐου Κόκκορα, ἀδελφοῦ τῆς ὡς εἴρηται Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

—Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ρεντίνης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ὁ Μοναχὸς Θεόκτιστος Ἀδαμόπουλος.

—Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ἀγάθωνος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Ἱερομ. Ἱερεμίας Παπαδημητρίου, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος τοιούτου Ἱερομ. Χριστοφόρου Καλαντζῆ.

—Διωρίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Δημιόβης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ὁ Ἱερομ. Συμεὼν Γαρίδας, ἀντὶ τοῦ τέως τοιούτου Ἱερομ. Ἀνθίμου Μέτζα.

—Διὰ Διατάγματος τῇ 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 21 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 22 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ χωρίον Δρύστελλα, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

—Ἐχορηγήθη τῷ Τοποτηρητῇ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος πενθήμερος ἀπουσίας ἄδεια δι' Ἀθήνας δι' ἀτομικὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις.

—Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2832 ἐγγράφου Αὐτῆς πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαντινείας, παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως διατάξῃ τὸν Ἱερέα Γεώργιον Παπακωνσταντίνου, διαιτώμενον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν Συλλίμνῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐνορίαν δι' ἣν ὑπὸ τοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἐχειροτονήθη, πρὸς δὲ ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ εἰρημένου Ἱερέως ἂν πρὸς τοῦτο ὑπάρχωσι λόγοι κανονικοί.

—Διωρίσθη προσωρινὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς νεοσυσταθείσης γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἢ «Ἁγίας», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Μοναχῶν Ἱερωνυμίας Βουτσίνου ὡς Ἡγουμένης, Ματρώνας Τσοκανάκη, καὶ Φεβρωνίας Κουζούνη, ὡς σύμβουλων.

—Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5939 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον παρακαλεῖ Αὐτήν, ὅπως μεριμνήσῃ καὶ ἀποστείλῃ Ἐφημέριον εἰς Σόφιαν, διὰ τὸ παρεκκλήσιον τῆς ἐκεῖσε Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ Ἀρχιμ. Γερασίμου Καλοκαιρινοῦ.

—Ἡ κατὰ τοῦ Ἱερέως Ἰωάννου Τσουκαλᾶ, ἐφημερίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ὑποβληθεῖσα τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ μήνυσις, διὰ διαφόρους παραβάσεις κλπ. παρεπέμφθη τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Χαλκίδος ὡς ἁρμοδίῳ.

—Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Πελαγίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ὁ Μοναχὸς Λεόντιος Κιούσης, ἀδελφὸς τῆς διαληφθείσης Ἱερ. Μονῆς.

—Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐκκλησίας» καὶ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρ. Παπαμιχαὴλ ἀνατραπεὶς καθ' ὁδὸν ὑπὸ ποδηλάτου τῇ 27 παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στῆθος, ἐδέησε δὲ νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Πολυκλινικῇ ἐπὶ μῆνα περίπου. Ἤδη εὑρίσκεται ἐν ἀναρρώσει.

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ ἐτησία γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Παρέστησαν οἱ πρόεδροι τούτων ἐφημέριοι καὶ ὑπερδιακόσιαι κυρίαι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ Πειραιῶς. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, παραστήσαντος τὸν σκοπὸν τῆς μεγάλης φιλανθρωπικῆς ὀργανώσεως τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ ἐπαινέσαντος τοὺς μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς βοηθείας τῶν πτωχῶν ὁ ταμίας τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου κ. Δ. Διαλούρης ἐξέθηκε τὴν οἰκονομικὴν κίνησιν πάντων τῶν Ταμείων καθ' ἣν ταῦτα διέθηκαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τὸ ποσὸν Δρχ. ὑπὲρ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον. Ἀφοῦ δὲ ἔλαβον διάφοροι τὸν λόγον ἐπί τινων σημείων τῆς λειτουργίας τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ ὑπεδείχθησαν βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις, διελύθη ἡ μεγάλη αὕτη Συνέλευσις, ὑπὸ τὰς εὐχὰς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

—Ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου καὶ Π. Μπρατσιώτη συνεχίζονται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς «Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» τὰ διαλογικὰ πρὸς τοὺς φοιτητὰς μαθήματα, ὀργανωθέντα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φοιτητικοῦ τμήματος τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος ἔχει ὡς θέμα τὴν κοινωνικὴν ἀξίαν τῶν Χριστιανισμοῦ καὶ ὁ κ. Π. Μπρατσιώτης τὰς κοινωνικὰς ἀρχὰς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

—Ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία χάριν τῶν μαθητῶν καὶ ἐργατῶν παίδων μελῶν τῆς ἐνταῦθα «Χριστ. Ἀδελφότητος τῶν Νέων» τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐν ἐπιγνώσει θερμῆς πίστεως ἐγένετο εἰδικὴ ὁμιλία πρὸς τοὺς νεαροὺς μαθητὰς καὶ ἐργατόπαιδας, οἵτινες προσῆλθον εἰς τὸν ἱ. Ναόν.

—Προνοίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὡρίσθη ὅπως ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου τελεσθῇ χάριν τῶν παίδων ἡ θ. λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἡ θ. λειτουργία τῶν Προηγιασμένων τῇ Μ. Τετάρτῃ, ἡ θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Διὰ τὴν Μ. Παρασκευὴν θὰ ὀργανωθῇ καὶ ἐφέτος τὸ ἀπὸ διετίας καθιερωθὲν Παιδικὸν Προσκύνημα τοῦ Ἐπιταφίου. Τὸ θεῖον κήρυγμα κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἱερουργίας ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς δοκιμώτατον τελειόφοιτον τῆς Θεολογίας, ἀναλαβόντα καὶ τὴν ἐν γένει φροντίδα τῆς διοργανώσεως αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Κ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀρχιερ. μεταθέσεις καὶ ἐκλογάς. Μετέθηκε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας κ. Χριστόφορον Κρήτην εἰς τὴν σχολάζουσαν Μητρόπολιν Βιζύης Ἐξέλεξεν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱερέα Γερμανὸν Πολυζωΐδην, τελειόφοιτον τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς καὶ διέταξε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Ἀλέξανδρον νὰ προβῇ εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ.

Προήγαγε τὸν Μητροπολίτην Διδυμοτείχου κ. Φι-

λάρετον Βαφείδην εἰς τὴν Γεροντικὴν Μητρόπολιν Ἡρακλείας.

Ὠνόμασε Μητροπολίτην Διδυμοτείχου τὸν Θ. Ἐπίσκοπον Ἀπολλωνιάδος κ. Ἰωακεὶμ Σιγάλαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες τῆς παρελθούσης Τετάρτης δημοσιεύουν τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου «Ἰντερνάσιοναλ Νιοὺς Σέρβις» ἀγγέλλον ὅτι εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν ἐπικρατεῖ μέγας ἐρεθισμὸς μεταξὺ τῶν Οὐνιτῶν διὰ τὸν νέον ἐκκλησιαστικὸν νόμον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων κ. Λαπεντάτου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐξηγέρθησαν ἤδη καὶ οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι τῆς Τρανσυλβανίας. Οἱ ἱεράρχαι τῶν Οὐνιτῶν, κρίνοντες, ὅτι ὁ νέος νόμος καθιεροῖ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας εἰς ἅπασαν τὴν Τρανσυλβανίαν, ὅπου εὑρίσκονται πολυάριθμοι Οὐνῖται, διατελοῦν ἐν ἀγανακτήσει, ὁ δὲ κλῆρος ὀργανοῖ διαδηλώσεις διαμαρτυρίας. Εἰς τὴν πόλιν Τίργκουλ-Μάρε πεντακισχίλιοι Οὐνῖται ὁδηγούμενοι ὑπὸ πεντηκοντάδος ἱερέων των, ἀπεπειράθησαν νὰ συγκροτήσουν διαδήλωσιν. Ἡ ἀστυνομία τοὺς διέταξε νὰ διαλυθοῦν, ἐπειδὴ δὲ ἠρνήθησαν νὰ συμμορφωθοῦν, ἐγένετο χρῆσις τῶν ὅπλων κατὰ τῶν διαδηλωτῶν. Μεταξὺ τῶν τραυματιῶν συγκαταλέγονται δεκαπέντε ἱερεῖς. Συνεπείᾳ τοῦ τραυματισμοῦ τῶν ἱερέων, ὁλόκληρος ὁ Οὐνιτικὸς κλῆρος ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν ἱερουργίαν, ἐν εἴδει διαμαρτυρίας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἐκ περιφορᾶς δίσκου διὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1927.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δρ. 32,846,90 Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται: Φθιώτιδος 1,025.—Πατρῶν 4,000.—Τριφυλίας 1,937,45.—Σύρου 1,600.—Δημητριάδος 4.800.—Φωκίδος 1,490.—Καλαβρύτων 6,357,50. Κυθήρων 700.—Ἀργολίδος 2,318.—Κεφαλληνίας 2,150.—Γόρτυνος 1,400.—Σπάρτης 5,122,40.—Θήρας 800.—Ἀκαρνανίας 8,000.—Χαλκίδος 3,345.—Κερκύρας 1,200.—Τρίκκης 2,445,20.—Ζακύνθου 1,695,20.—Ἠλείας 3,000.—Θεσσαλιώτιδος 594.—Θηβῶν 3,030.—Καρυστίας 2,953,50.—Μαντινείας 2,651.—Κορινθίας 5,072.— Ναυπακτίας 3,610. Ἱερὰ Μητρόπολις Λευκάδος δρ. 580.

Ἐκ περιφορᾶς δίσκου διὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος, ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1927.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται: Θεσσαλονίκης δραχ. 4,153.50.—Πολυανῆς 1,215.—Ἐλασσῶνος 1,027.—Λαγκαδᾶ 1,445,50.—Νιγρίτης 2,113,25.—Διδυμοτείχου 1,966,40.—Βεροίας 1,736,25.—Καρδαμύλων 1,300.—Σουφλίου 1,501.—Ἀδριανουπόλεως 1,143,30.—Ἰκαρίας 1,400.—Ἐδέσσης 300.—Δράμας 1,000.—Σερμίων καὶ Κοζάνης 800.—Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἱεροσητείας 400.—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης 1,685.—Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Κισσάμου καὶ Σελίνου 854.—Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Φλωρίνης 1,000.—Ἀλεξανδρουπόλεως 1,182.—Κρήτης 3,710.—Σάμου 3,050.—Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης 1,085.—Ἀρδαμερίου 1,206.—Σισανίου καὶ Σιατίστης 1,550.—Ζιχνῶν 2,000.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Δυοβουνιώτου. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Συμμετοχὴ τοῦ Κωνσταντίας Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ ΚΠόλεως Ἰωάννου Χρυσοστόμου [Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος Βυζαντινῶν Σπουδῶν] Ἀθ. 1926. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν ἐξετάζων ὁ σ. τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀναμφιβόλως ὁ Ἐπιφάνιος ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔχων ἐχθρικὰς πρὸς τὸν Χρυσόστομον διαθέσεις καὶ τάσεις. Μὴ λαβὼν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν του καὶ πιστεύσας ὅτι οὗτος ἦλθεν εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν πρὸς τοὺς μακροὺς ἀδελφούς, ἐθεώρει αὐτὸν εὐνοϊκῶς διακείμενον πρὸς τὸν Ὠριγενισμόν. Τὰς ἐχθρικὰς ταύτας διαθέσεις καὶ τάσεις τοῦ Ἐπιφανίου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ ἡ πρὸς αὐτὸν συμπεριφορὰ τοῦ Χρυσοστόμου, ὅστις περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὴν φιλίαν τοῦ Ἐπιφανίου. Αἱ ῥαδιουργίαι ὅμως καὶ ἡ ὑπόκρισις, αἱ ἐπικρατοῦσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ δὴ ἐν τοῖς ἀνακτόροις, αἱ ἐκφαινόμεναι ἐνίοτε εἰς ψευδεῖς φήμας καὶ συκοφαντίας, ἐψύχραναν καὶ ἐχαλάρωσαν τὰς ἐχθρικὰς ταύτας διαθέσεις καὶ ἐπετάχυναν τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχώρησιν τοῦ Ἐπιφανίου. Αἱ κατὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν τοῦ Ἐπιφανίου ἐνέργειαι αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Χρυσοστόμου δὲν ἦσαν βεβαίως σπουδαῖαι καὶ ἀποτελεσματικαί, ὁ σεβασμὸς ὅμως, ὃν σύμπασα ἡ Ἐκκλησία ἔτρεφε πρὸς τὸν γέροντα ἱεράρχην, τὸν φημιζόμενον διὰ τὴν ἠθικότητα τοῦ βίου καὶ τὸν ἄπειρον ζῆλον πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐπέδρασαν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χρυσοστόμου ἐνισχύσασαι τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ καὶ προσδοῦσαι εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν κῦρος, οὗτινος αὗται ἐστεροῦντο. Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χρυσοστόμου εἶχε μεγάλην σημασίαν. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Χρυσοστόμου ἐπωφεληθέντες τοῦ κύρους τοῦ Ἐπιφανίου ἐστήριξαν ἐπ' αὐτοῦ τὰς κατὰ τοῦ Χρυσοστόμου ἐνεργείας αὐτῶν μετ' ἀποτελεσματικότητος ἀρκούσης. Τὴν μεταξὺ τοῦ Ἐπιφανίου καὶ Χρυσοστόμου διάστασιν προσεπάθησαν νὰ παραστήσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγάλην, φθάσαντες μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐμφανίσωσι τὸν Χρυσόστομον καλοῦντα τὸν Ἐπιφάνιον «λῆρον καὶ δαιμονιάριον». Οὕτως ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χρυσοστόμου ἦτο μεγάλη. Ἡ συμμετοχὴ ὅμως αὕτη ἡ μεγάλη δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ Ἐπιφανίου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Χρυσοστόμου ἑνὸς ἀτυχοῦς μεταξὺ Ἐπιφανίου καὶ Χρυσοστόμου ἐπεισοδίου, προελθόντος ἐκ παρεξηγήσεως καὶ τραφέντος διὰ ῥαδιουργιῶν καὶ ψευδῶν διαδόσεων.

Hans Driesch (Καθ. τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Λειψίας). Θεμελιώδη προβλήματα τῆς ψυχολογίας. Μετάφρασις ***Σ. Μ. Καλλιάφα***. Ἀθῆναι 1928. — Εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων βιολόγων καὶ φιλοσόφων τῆς ἀνθρωπότητος γίνεται γνωστὸς εἰς εὐρύτερον κύκλον ἐν Ἑλλάδι, ὁ Hans Driesch, διὰ τῆς μεταφράσεως ἑνὸς τῶν νεωτάτων αὐτοῦ ἔργων, τοῦ πρὸ διετίας ἐκδοθέντος γερμανιστί: ***Θεμελιώδη προβλήματα τῆς ψυχολογίας***. Τὸ βιβλίον τοῦτο

ἀνατρέπει ἐκ βάθρων τὰς ὑλιστικὰς ἢ μηχανικὰς περὶ τοῦ ψυχικοῦ βίου θεωρίας. Ἡ ἔννοια τῆς ψυχῆς, ἰσότιμος πρὸς τὰς ἐννοίας τῆς φυσικῆς λογικῆς, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία. Εὐρέως ἐρευνᾶται καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως. Ἐπαναφέρεται δὲ κατὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης τῆς φύσεως ἀσφαλῆ τὸ ζήτημα τῆς ἀθανασίας, περὶ τῆς ὁποίας μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἐφρόνουν πλεῖστοι δόκιμοι ἐπιστήμονες ὅτι οὐδὲ κἂν ὑπάρχει, ἔστω καὶ ὡς ἁπλοῦν πρόβλημα. Εἰς οὐδὲν ἄλλο βιβλίον παρ' ἡμῖν οἱ θεολογοῦντες ἐκ τῶν μὴ αὐστηρῶς θεολογικῶν δύνανται νὰ εὕρουν λαμπροτέραν ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν πνευματοκρατικῶν ὀρχῶν τῆς θρησκείας καὶ κατὰ πάσης ὑλιστικῆς θεωρίας. Τὸ ἔργον πωλεῖται ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δρχ. 80.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαὰμ τῶν Μετεώρων δηλοποιεῖ ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ ξενῶνος ἐν τῇ Μονῇ Βαρλαὰμ συμφώνως τῷ ἐγκεκριμένῳ σχεδιαγράμματι, λοιποῖς σχετικοῖς τῆς μελέτης τοῦ μηχανικοῦ κ. Γ. Φωσκόλου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 135 τοῦ 1927 διακηρύξεως τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ῥηθείσης Μονῆς, ἅτινα ἔγγραφα εἰσὶ κατατεθειμένα παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Καλαμπάκας κ. Χαριλ. Βουλγαροπούλῳ.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 210 000 αἱ δὲ ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ ἐγχειρισθήσονται διὰ τοῦ Συμβολαιογράφου εἰς Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου, τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀντιπροσώπου Χρ. Μπέντα Ἱερέως καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Βαρλαὰμ ἀπὸ 1-8 Ἀπριλίου 1928, ἡ δὲ ἐξέλεξγις αὐτῶν γενήσεται τῇ 4 μ. μ. ὥρα τῆς 8 Ἀπριλίου 1928 ὑπὸ τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ἐν Καλαμπάκᾳ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βαρλαὰμ τῇ 10 Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ ἀν ἁγίῳ Γεωργίῳ ἥμισι ἐξ ἀδιαιρέτου Μαγαζεῖον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ τὴν 22 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π μ. ἐνώπιον τοῦ Συμ]φου Νεμέας κ. Κ. Π. Μητράκου. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν εἰς Δρ. 30.000 χιλιάδων. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βλάχου τῇ 12 Μαρτίου 1928

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὁ ἀμιγδαλόκαρπος τοῦ ἀγροκηπίου τῆς Μονῆς. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ τὴν 22 τοῦ Μην. Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10 12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νέμέας κ. Κ. Π. Μητράκου. Πρώτη προσφορὰ ὁρίρεται τὸ ποσὸν Δρχ. πεντακόσιαι [500]. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῇ 12 Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος διακηρύττει ὅτι συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1341)699 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τριακοσίων (300) ὀκάδων ἐλαίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) κατ' ὀκάν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Λίμνης Μιχαὴλ Δ. Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 22 Ἀπριλίου. ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἕνεκεν οἱουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν μέχρις ἐπιτεύξεως ἀποτελέσματος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γέροντος τῇ 15 Μαρτίου 1928

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Νικάνορος προκηρύσσει ὅτι: Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως πεντήκοντα (50) κριοὺς τῆς Μονῆς ἤτοι 25 στρίφα καὶ 25 μιλιόργια· Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 7η προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἔξωθι τοῦ Καφφενείου. Ἰ. Τσιτσεκλῆ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοζάνης Δημητρίου Πράσσου, Ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς, τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Οἰκον. Ἐφορείας, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τῷ διαληφθέντι συμβολαιογράφῳ, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων. Ἐν Ἱ Μονῇ Ὁσίου Νικάνορος τῇ 7 Μαρτίου 1928.

Τὸ Ἡγουμ)λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτσης διακηρύττει ὅτι συνεπεία τῶν ὑπ' ἀριθ. 177, 179 καὶ 180 ἐ-ἔ. Διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ ἱΕκκλ. Ταμείου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν ἐκποιήσεως δημοπρασίαν τὰ ἑξῆς ἀκίνητα.

1] Εἰς ὑδρόμυλος μετὰ τῆς συνεχούσης περιοχῆς του εὑρισκόμενος ἐν τῷ συνοικισμῷ Κουμουδιοῦ. 2] Μία ἀνώγειος οἰκεία μετὰ τῆς περιοχῆς της καὶ τῶν παραρτημάτων τῆς εὑρισκομένης ἐν τῷ χωριῳ Καμινια. 3] Ἅπαντα τὰ σποραδικὰ ἐλαιόδενδρα τὰ ἐντὸς τοῦ χωριου Καμινια εὑρισκόμενα. 4] Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ξηροχαμπιῳ τὴν 1 Ἀπριλιου ἐ. ἔτους ἐνώπιον τῶν ἁρμοδιων. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθοῦν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων εὑρισκομένων ἔν τε τῷ γραφειῳ τῆς Μονῆς τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσης 1η Μαρτιου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐν Φενεῷ Ἱερᾶς «ὁ Ἅγιος Γεώργιος» διακηρύττει ὅτι ἐκτιθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασιαν τετραετοῦς [4ους] ἐνοικιάσεως οἱ ἐν ταῖς θέσεσι Δομενείου. Γεωργελὲ καὶ Βύλλια ἀγροὶ τῆς ἡμετέρας Μονῆς, τὴν 22αν Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην — 12ην τῆς μεσημβριας ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμ]φου Φενεοῦ Εὐαγγέλου Φούγια καὶ τοῦ νομιμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ὡς πρώτην προσφορὰν ὁριζομεν δι' ἕκαστον κατὰ σειρὰν δραχ, 300 200 καὶ 50 ἐτησιως. Μονη Φενεοῦ τῇ 13 Μαρτιου 1928.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθῆναι